

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Vera Vicol,
reprezentată de avocatul Vladimir Cevdari,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Anatolie Vicol împotriva lui Vera Vicol cu privire la desfacerea căsătoriei,

împotriva deciziei din 31 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-863/24
NR. PIGD 2-23072343-01-2ra-15072024)*

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat.
Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Anenii Noi, sediul Central: jud. O. Fiodorov
Curtea de Apel Chișinău: jud. A. Panov, V. Mihaila, V. Cotorobai

15 ianuarie 2025
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Vera Vicol, reprezentată de avocatul Vladimir Cevdari,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 19 mai 2023, Anatolie Vicol a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vera Vicol cu privire la desfacerea căsătoriei (f. d. 4-5).

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Anatolie Vicol a indicat că la 28 februarie 1992 la Primăria sat. Gura Bîcului r-nul Anenii Noi, a încheiat căsătoria cu pârâta Vicol Vera, care a fost înregistrată sub numărul 13, în registrul actelor de stare civilă din Primăria s. Bulboaca r-l Anenii Noi.

3. Din relația de căsătorie au doi copii: Elena Vicol, născută la 14 ianuarie 1993 și Cristina Vicol, născută la 11 februarie 1994, care deja sunt majore.

4. A indicat reclamantul, că în prezent nu mai conviețuiesc împreună cu pârâta mai mult de un an de zile, iar viața familială a eșuat din diferite motive, permanent între ei există conflicte și neînțelegeri, nu găsesc soluții comune de împăcare.

5. A mai indicat că, nu mai dorește păstrarea căsătoriei deoarece este imposibil de a conviețui împreună cu pârâta în continuare, în prezent locuiesc separat, ambii permanent pleacă peste hotare, astfel a decis de a se adresa cu prezenta cerere de divorț în instanța de judecată, fără a li se acorda termen pentru împăcare.

6. Având în vedere că pârâta nu dorește și nu are posibilitate de a divorța benevol, fiind trimisă și o cerere prealabilă acesteia, a fost în drept de a se adresa cu această acțiune în instanța de judecată, pentru a desface căsătoria.

7. Reclamantul a precizat că păstrarea familiei cu pârâta este imposibilă deoarece după mai multe încercări, care nu s-au soldat cu rezultat pozitiv, a considerat că desfacerea căsătoriei este unica soluție.

8. În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 2, 36-37 din Codul Familiei, art. 166, 167 din Codul de procedură civilă.

9. Reclamantul Anatolie Vicol a solicitat desfacerea căsătoriei încheiată cu Vera Vicol, înregistrată la data de 28 februarie 1992 la Primăria sat. Gura Bîcului, r-nul Anenii Noi, sub numărul de înregistrare 13.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 17 august 2023 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Vicol. A fost desfăcută căsătoria încheiată între Anatolie Vicol și Vera Vicol, înregistrată la 28 februarie 1992, la Primăria sat. Gura Bîcului, r-nul Anenii Noi, cu nr. înregistrare 13 (f. d. 22, 27-28-verso).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 14 septembrie 2023, Vera Vicol, reprezentată de avocatul Vladimir Cevdari a declarat apel nemotivat (f. d. 26), împotriva hotărârii din 07 februarie 2023 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central, iar la 07 noiembrie 2023 a declarat apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță (f. d. 39-41).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 31 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Vera Vicol, reprezentată de avocatul Vladimir Cevdari și menținută hotărârea din 17 august 2023 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central (f. d. 52, 53-55-verso).

13. În consolidarea soluției adoptate, instanța de fond și instanța de apel au constatat că potrivit certificatului de căsătorie CS-V XXXXX, la 28 februarie 1992, a fost încheiată căsătoria între Anatolie Vicol și Vera Vicol

înregistrată la Primăria sat. Gura Bîcului, r-nul Anenii Noi, cu nr. înregistrare 13 (f. d. 6).

14. Din relația de căsătorie au doi copii: Elena Vicol, născută la 14 ianuarie 1993 și Cristina Vicol, născută la 11 februarie 1994, care deja sunt majore.

15. Totodată, instanțele de judecată au stabilit cu certitudine că, conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare este imposibilă.

16. În aceeași ordine de idei, instanțele de judecată au reținut că soții nu mai locuiesc împreună timp de un an, ambii sunt plecați peste hotarele țării. Totodată, conform cererii prealabile Vera Vicol a fost avizată despre necesitatea de a se prezenta la Agenția Servicii Publice, Oficiul Stării Civile Anenii Noi cu scopul de a depune o cerere comună cu privire la desfacerea căsătoriei, însă aceasta nu s-a prezentat.

17. Prin urmare, instanțele de judecată au precizat că, căsătoria este o uniune liber consimțită și nici o persoană nu poate fi impusă să încheie sau să păstreze o căsătorie împotriva voinței sale, or dreptul la viața privată și de familie presupune, atât dreptul de a încheia o căsătorie, cât și dreptul de a o desface. Nesatisfacerea pretenției reclamantului de a desface căsătoria pe care este în imposibilitate de a o continua, ar semnifica imixtiune în viața privată și ar încălca dreptul și libertatea la viața sa privată și de familie.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 15 iulie 2024, Vera Vicol, reprezentată de avocatul Vladimir Cevdari, a declarat recurs împotriva deciziei din 31 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță (f. d. 60-62).

SOLICITAREA RECURRENTULUI

19. În motivarea recursului, recurenta Vera Vicol, reprezentată de avocatul Vladimir Cevdari, a invocat prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură, care reglementează că recursul poate fi admis dacă hotărârea sau

decizia contestată este arbitrară și/ori se bazează în mod determinat pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

20. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

21. Completul de judecată conchide că recurenta s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, copia deciziei motivate a fost notificată în adresa reprezentantului recurenteii, avocatului Vladimir Cevdari, în mod electronic, la 15 mai 2024, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f. d. 56), iar cererea de recurs au fost depusă la 15 iulie 2024 (f. d. 60-62).

22. Ulterior, în adresa intimatului și avocatei acestuia Liliana Jizdan a fost expediată copia recursului declarat de Vera Vicol, reprezentată de avocatul Vladimir Cevdari, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii corespondenței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 68).

23. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Anatolie Vicol nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 433 alin. (1) lit. (f) din Codul de procedură civilă

(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

25. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

26. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

28. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

29. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

30. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și

aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural. Mai mult, deși recurenta a invocat prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, precum că aprecierea probelor ar fi fost vădit nerezonabilă, în conținutul cererii de recurs, Vera Vicol, reprezentată de avocatul Vladimir Cevdari, nu a indicat concret care probă anume ar fi fost apreciată vădit nerezonabil și nici sub ce aspect pretinsele probe ar fi fost apreciate astfel.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Vera Vicol, reprezentată de avocatul Vladimir Cevdari, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, în apel care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

33. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faprice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

34. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretinsei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

36. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

37. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

38. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Vera Vicol, reprezentată de avocatul Vladimir Cevdari, ca fiind inadmisibil.

39. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Vera Vicol, reprezentată de avocatul Vladimir Cevdari împotriva deciziei din 31 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni